

📖 نقد کتاب	
رامین جهان‌پور	
نگاهی به رمان «لم یزرع» نوشته محمدرضا بایرامی	
روایتی تلخ از دجیل	
داستان بلند «لم یزرع» شروعی متفاوت دارد. شاید بایرامی که بخش اعظم نوشته‌های او را جنگ تشکیل داده است با همین شروع متفاوت می‌خواهد خیزر از رمانی متفاوت به مخاطب داستان‌ش بدهد: «صدای فریاد سعدون به گوش می‌رسد: دروغهٔ امهش دروغه!... صدای کوبنده بازجو گویی هورا اجر می‌دهد: یعنی هیچ ارتباطی نداشتی؟» «ته؟!» دستی به درخت نزدیک می‌شود. همان درختی که به آن دارش زده‌اند، از پاهایش. تصاویر وارونه ساختمان‌ها، خیابان‌ها، خودروها و درخت‌ها به سرعت ظاهر و محو و گاه مات کامل می‌شوند.» البته پاراگراف اول داستان با یک مونولوگ از طرف شخصیت اول داستان شروع می‌شود و بعد نویسنده وارد گود می‌شود و به زبان سوم شخص مفرد (مضارع – حال) قصه را تعریف می‌کند. نویسنده در فصل‌های مختلف داستان از پرداخت‌از چند روایت مختلف استفاده کرده است و زاویه دید نویسنده از زبان کاراکترهای داستان مدام در حال تغییر است و این پرداخت و ساختار متفاوت داستان نشانگر این است که بایرامی به یک زبان مستقل در نوشتن رسیده است. داستان لم یزرع در مورد زندگی یک سرباز عراقی شیعه به نام «سعدون» است که در گیرودار جنگ ایران و عراق دلباخته دختری اهل سنت به نام «حلی» می‌شود و این عشق سنتی، اما موضوع کامل داستان نیست. ماجرای عاشقی جوانی شیعه به دختری اهل سنت فقط گوشه‌ای از ماجرای داستان لم یزرع است، نویسنده در این داستان به جنایات صدام در منطقه شیعه‌نشین «دجیل» عراق و قتل عام مردمان آنجا پرداخته است. در واقع نگاه بایرامی این بار در رمانش روایتگر یک موضوع تاریخی از جنایات صدام بعد از ترور نافرجام اوست و همچنین فراکنشی‌های قبیله‌ای و سنتی. داستان با مرگ سعدون به پایان می‌رسد اما حکایت همچنان باقی است. با همه این تفصیلهایی که از طرف نویسنده‌گان حرفه‌ای و جایزبگیر ایرانی شاهد غلطاها و اشتباهات پیش ایاقتاده‌ای هستیم که اصلا قلم آنها انتظار نمی‌رود. بدون اینکه منظور نگارنده شخص خاصی باشد. باید به این نکته اشاره کرد که متأسفانه بعضی از داستان‌نویس‌های ما انقدر اعتماد به نفس پیدا کرده‌اند که حتی داستانشان را قبل از چاپ دست یک ویراستار ادبی نمی‌دهند یا حتی حوصله‌اش‌ا ن ندارند که دوباره آن را بازنویسی کنند. در شروع این داستان دو اشتباه نگارشی فاحش به چشم می‌خورد که از نویسنده باسابقه‌ای همچون بایرامی بعید است: «... ساختارهای وارونه پیداکان را می‌بیند و بعد خیابان‌هایی (را) که جدولش‌ان (را) شطرنجی و دورنگ کرده‌اند». همانطور که در آیین نگارش آمده است، تکرار دو واژه در یک جمله، غلط نگارشی و دستوری محسوب می‌شود یا چه بدقتی در نوشتن یا اعتماد به نفس بیش از حد نگارنده... از این گونه اشکالات نگارشی در کل فصل‌های رمان یازهم به چشم می‌خورد که همه اینها برمی‌گردد به همان زمان آغاز نوشتن یک داستان نیست. رمان «لم یزرع» در ۲۵۲صفحه در سال ۱۳۹۵ توسط انتشارات نیستان وارد بازار نشر شده است.	

📖 تانتر	
یک تغییر مدیریتی در تانتر	
با حکم قادر آشتنا، مدیرکل هنرهای نمایشی، ابراهیم گلشه‌دارزاده سرپرست مجموعه تانتر تشریف شد، به گزارش «جوان» به نقل از روابط‌عمومی اداره کل هنرهای نمایشی در متن حکم قادر آشتنا، مدیرکل هنرهای نمایشی خطاب به ابراهیم گلشه‌دارزاده به عنوان سرپرست مجموعه تانترشهر چنین آمده است: مجموعه تانترشهر به عنوان بزرگ‌ترین مکان اجرای نمایش کشور همواره جایگاه ویژه‌ای در تولید و اجرای آثار نمایشی داشته و یادگارهای ماندایی از هنرمندی بزرگان تانتر این سرزمین را در خاطره کهن خود ثبت کرده‌است. این مجموعه هنری به واسطه حضور و فعالیت هنرمندان و گروه‌های نمایشی و مراجه مخاطبان و پهرمندهی از آثار هنری اعتباری دوچندان گرفته‌است و یک شب مدیریت این مکان مستلزم درایت و تدبیری هنرمندانه‌است، از این رو ضرورت دارد با برنام‌ریزی صحیح‌بهترین تصمیم‌ها گرفته شود.	

رئیس سازمان حوزه هنری انقلاب اسلامی:

معرفی چهره سال «هنر انقلاب اسلامی» با نگاه تحولی صورت می‌گیرد

خواهند شد. دادمان در پاسخ به اینکه آیا رویکرد دو دیدگاه‌های جدیدی در اعلام برگزیدگان این رویداد مدنظر قرار گرفته است یا خیر، گفت: حتماً نگاه‌های تحولی در هفته هنر انقلاب اسلامی

وجود دارد، منتها با توجه به شرایط جدید باید دنبال شود. بر این اساس، جواد افشار برای کارگردانی سریال «گاندو» و انکنش هنری بهنگام به اتفاقات سیاسی روز، صابر شیخ‌زایی برای طراحی و اجرای دیوارنگاره‌های ضداستکباری لانه جاسوسی و تولید پوستر برای شهادت سردار سلیمانی، غلامرضا صنعتگر برای خوانندگی تصنیف‌های «قاسم هنوز زنده‌است» و «های ایران»، محسن کاظمی برای نویسندگی کتاب «نقاشی قهوه‌خانه» که به عنوان اثر برگزیده جایزه جلال آل احمد برگزیده شد و حسن روح‌الامین برای خلق آثاری به مناسبت شهادت حاج قاسم سلیمانی و لشکر فاطمین و برپایی نمایشگاه با مضامین دینی و تاریخی در پاریس، بروکسل و برلین، به عنوان پنج نامزد نهایی چهره سال هنر انقلاب انتخاب شدند.

چندی پیش مجدالدین معلمی، دبیرس هفته هنر انقلاب در مورد ملاک و معیار انتخاب هنرمندان برای این رویداد بزرگ هنری اعلام کرده بود دبیرخانه هفته هنر انقلاب به صورت «سالانه» تولیدات عرصه هنر انقلاب را رصد می‌کند و آثار و تولیداتی را که در همان سال منتشر شده و جذب مخاطب بیشتری داشته و از تأثیرگذاری و خلاقیت بالاتری بر خوردار باشند را به عنوان نامزد انتخاب می‌کند. در این دوره علاوه بر آرای مدیران و هنرمندان، رأی‌گیری مردمی رانیز از طریق نرم‌افزار حوزه هنری اضافه و در یک تناسب درصدی، رأی مردمی را در جمع‌بندی نهایی لحاظ کردیم.

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران	
صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز مدیرعامل و مدیرمسئول: عبدالله گنجی سر‌دبیر: غلامرضا صدقیان آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری قاطع میزبای شیرازی، پلاک ۲۸۴ سازمان آگهی‌ها: ۸۸۳۴۱۶۵۴ روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸. نمابر: ۶-۸۸۸۴۵۶۳۴۴ توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۸۸۸۶۲۱۹۴ چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان www.javanonline.ir	
روزنامه جوان شماره ۶۰۲۱ پنج‌شنبه ۲۰ شهریور ۱۳۹۹ ۲۱ محرم ۱۴۴۲ اذان ظهر: ۱۳:۰۱ غروب آفتاب: ۱۹:۱۸ اذان مغرب: ۱۹:۲۷ نیمه‌شب‌شروع: ۰۱:۰۱ اذان صبح فردا: ۵:۱۹ طلوع آفتاب فردا: ۶:۰۴	

جایزه‌بگیران جشنواره‌های خارجی و جعل هنرمندانه واقعیات

آیا این بهانه که یک فیلمساز یا بازیگر در جشنواره خارجی برگزیده شده بدون توجه به محتوای مجعول و سیاه‌نماییه آن فیلم می‌تواند دلیلی برای سکه‌پاشی به پای آنها باشد

مجله‌های غربی، در جشنواره فیلم‌های ایران، جایزه‌بگیران را به رسمیت می‌شناسند.

■ **مصطفی شاه‌کرمی**

اول: جایزه دادن به یک فیلمساز یا یک بازیگر از سوی محافل و مجامع مرتبط و حرفه‌ای مؤید این نکته است که کار آن هنرمند در خور تحسین بوده و طبیعتاً می‌تواند تلگویی رفتاری برای بقیه افراد جامعه باشد. وقتی جوایز اینچنینی صرفاً به یکسری افراد خاص که ذیل یک جریان فکری هستند، تعلق بگیرد، معنایش این است که بقیه با باید خودشان را همفکر جایزه‌هنده و جایزبگیرها نشان بدهند یا حتی المقدور هم‌رنگ جماعت جایزبگیر بشوند. نمونه‌اش می‌شود جوایزی که طی چند سال اخیر به برخی چهره‌های خاص سینمایی تعلق گرفته تا جایی که تعدادی از فعالان عرصه سینما این پرسش را مطرح کنند که مگر جوایز این افراد در حال کار و فعالیت هنری هستند یا اینکه چرا دایره شمول برگزیدگان جشن‌های فرهنگی و هنری اینقدر تنگ و محدود است؟! آن‌ها این بهانه که یک فیلمساز یا بازیگر در فلان جشنواره خارجی برگزیده شده بدون توجه به محتوای مجعول و سیاه‌نمایی‌ها، آن فیلم از جامعه و حقایق آن به نمایندگان فکری و هنری دیگر کشورها که در آن محفل حضور یک فیلم یا به پردازش هنرمندانه و دراماتیک توهمات و اکاذیب روایت شده در آن اثر؟!

دوم: ظرفیت‌های عظیم و بی‌نظیر دینی، تاریخی و ملی- میهنی کشور ما که مملو از داستان‌های واقعی و دراماتیک است، جزو منابع بالقوه فیلم و سریال‌سازی هستند که متأسفانه به دلایل مختلف از جمله خودکبپینی، غیرپرستی یا تسری نگاه دگم و منجمد است و از اطوارهای شبه‌روشنفکری برخی سینماگران سال‌هاست خاک‌غربتی می‌خورند. داستان‌هایی سرشار از موقعیت‌ها و اتفاقات دراماتیک از خلقت آدم ابوالبشر و فرزندانش تا قهرمانان ملی و سربازان فداکار میهن بخشی از این ظرفیت‌ها را تشکیل می‌دهند. متأسفانه برخلاف وجود این همه مؤلفه قابل پرداخت و دارای جذابیت که

سوم: شاید آن ایامی که برخی مسئول بسترسازی و تئوریزه کردن اهداف جریانات پنهان در حوزه فرهنگ و هنر و بالاخص مدیوم سینما بودند، نامی نبردند که نصب‌العین بودن دستورات پیدا و پنهان پندخوانده‌های آن روزگار نه فقط در دولت اصلاحات که حتی در دولت‌های رقیب نیز ادامه پیدا کند. منادیان و سخنرانان غرب‌گرای بی‌نیل به این مقصود سعی در ریل‌گذاری بدعت‌آمیزی به منظور سوق دادن تولیدات سینمایی کشورمان به سمت اهداف و امیال برگ‌زاکرکنندگان جشنواره‌های خارجی داشته‌اند؛ ارائه تصاویری مستدل و مستند به آن طفره می‌روند.

شاید آن ایامی که برخی مسئول احساس فعال مایشاء بودن به فیلمسازان جشنواره‌پرست، مخابره شدن اخبار فساد اخلاقی و سوءاستفاده‌های جنسی از بازیگران زن که اتفاقیبع انتشار این اخبار هم اغلب فعالان و دست‌اندرکاران شناخته‌شده سینما محسوب می‌شوند، زخم کهنه‌های است که ناسور شده اما در این فقره هم مطابق موارد گفته‌شده قبلی، ظاهرآراده‌ای برای برخورد صنفی و قانونی با چنین اقدامات شیعی و ضداخلاقی در بین مسئولان و مدیران مربوطه وجود ندارد.

■ **حکمت**

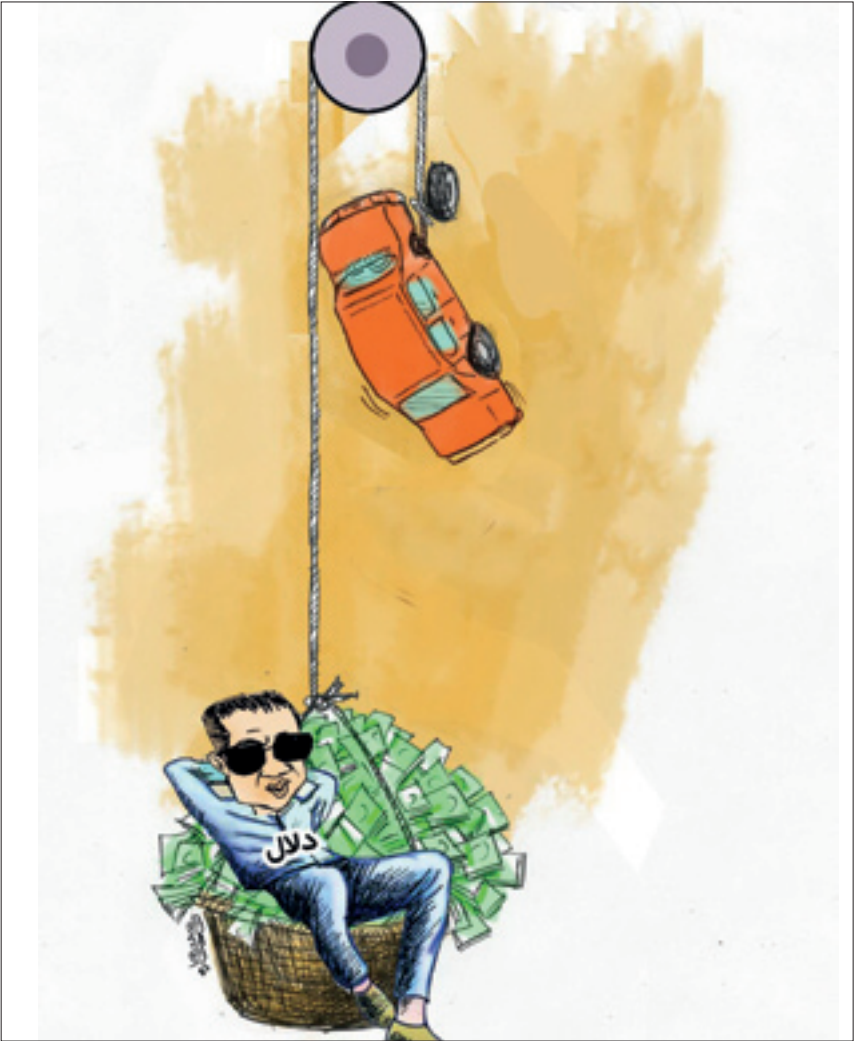
امام‌زین‌العابدین(ع):

بار خدا یا تو به کارهایی که من کرده‌ام، داناتری. پس آنچه را می‌دانسی، بر من ببخاشی و با قدرت خویش، مرا به کارهایی که دوست می‌داری، بازگردان.

صحیفه سجاده: ص ۱۲۳، دعاء ۳۱.

| روزنامه جوان | شماره ۱۳۹۹ | ۲۱ محرم ۱۴۴۲ | اذان ظهر: ۱۳:۰۱ | غروب آفتاب: ۱۹:۱۸ | اذان مغرب: ۱۹:۲۷ | نیمه‌شب‌شروع: ۰۱:۰۱ | اذان صبح فردا: ۵:۱۹ | طلوع آفتاب فردا: ۶:۰۴

■ **نما | حسین کشتکار**

روحانیت ناب «با حسین (ع) حرف بزن»

عامل محرکه اصلی، سوآلات برنامه است که از همان سری اول چنان خوب طراحی و جای‌گذاری شده که میهمان برنامه تسلیم محض درونیاتش می‌شود

■ **حسین حقیقی**

برنامه «با حسین(ع) حرف بزن» فضای عجیبی دارد. روحانیتی مثال‌زدنی در فضای آن دمیده شده که بیننده و میهمان را به یک اندازه شریک برانگیختگی حسی می‌کند. طراحی درست فضای برنامه به شکلی است که میهمان با قرار گرفتن در فضایی راحت و خودمانی، خلوتی می‌یابد برای برون‌ریزی هر آنچه در دلش طی سالیان انباشت کرده تا جایی که به سوآل دوم نرسیده، توان مهار بغض گلوگیر را نداشته و اشک بدون توقف از دیدگانش جاری گردد. این شرایط، محصول نگاه و ترسیم درست عوامل برنامه در طراحی فضایی است که میهمانان با فاصله گرفتن از روزمرگی دل‌دار بیرون می‌ریزد. چه بسبار افراد شناخته‌شده‌ای که در اتمسفر برنامه، تصویری کاملاً متحیرکننده خودشان ساختند که با آنچه در تمام این سال‌ها بوده‌اند، متفاوت است و در این دگرگونی روحی‌رای داستان توسل و ارادتشان به امام حسین(ع) در سال‌های عمرشان شدند تا به این باور برسیم که آدم‌ها را واری آن چیزی که هستند، ببینیم و فهم کنیم تا زین پس به وقت دیدنشان در قالب تلوینوزین یا هر جای دیگری ابعاد معنوی زندگی‌شان در ذهن ما مرور شود.

گروه تولید و طراحی برنامه در ادامه سلسله ابتکاراتش در هر سری در این فصل از جاری کردن آب در زیرپای میهمانان برنامه بهره‌برتا با یادآوری عنصری حیاتی و دسترس برای ما، فقدان و دریشختی در حد چندقصره از امام حسین(ع) و اهل بیت و یارانش را به ما یادآور شود. «با حسین(ع) حرف بزن» که چندسری مختلف از آن در سال‌های اخیر ساخته و پخش شده، همچنان با ارائه‌ای متفاوت، حافظ تأثیرگذاری‌اش بوده و شاید به این علت

یک روز بعد از اعلام موجودیت

موسوی رئیس هیئت مدیره «اتحادیه صنف تهیه‌کنندگان» شد

■ **مصطفی محمدی**

پس از اعلام مسئولان و اعضای چهار تشکل صنفی تهیه‌کننده گیمی پیر ایچساد یک صنف واحد تحت عنوان «اتحادیه صنف تهیه‌کنندگان سینمای ایران»

سیدغلامرضا موسوی از سوی اعضای جدید این اتحادیه به عنوان رئیس هیئت مدیره معرفی شد. پس از سال‌ها نشست‌آر‌بین چهار تشکل صنفی در حوزه تهیه‌کنندگی سینما که هر کدام خودشان را نماینده اصلی صنف تهیه‌کنندگان می‌خواندند، خبر دستیابی به یک توافق قابل قبول و منطقی برای ایجاد

یک صنف واحد ضمن استیفای حقوق اعضا، نشان‌دهنده بلوغ عملکردی فعالان این حوزه از سینماگران محسوب می‌گردد. از طرفی دیگر معرفی غلامرضا موسوی به عنوان رئیس و سایر اعضای هیئت مدیره این اتحادیه تازه تأسیس جدیدترین تجربه دموکراتیک این اتحادیه پس از یکپارچگی است. در بخشی از اطلاعیه این اتحادیه آمده است: «در مسیر تحقق اهداف و توسعه پایدار سینمای ایران، با همکاری و هم‌فرازی توانایی‌های شخصی صنفی، صنوف تهیه‌کنندگی، به عنوان موثرترین نهادهای غیردولتی، غیرسیاسی و صرفاً صنفی، در آستانه روز ملی و مبارک ک سینمای ملی ایران، با اعلام موجودیت و فعالیت «اتحادیه صنف تهیه‌کنندگان سینمای ایران» که در برگزیده تمامی فعالان عرصه تهیه‌کنندگی در سینماست، قدم به میدان گذاشته و با امید به آینده‌ای پربرابر، جهت خدمت به بقا و ارتقای سینمای سربلند ایران و منافع مشترک همه آحاد آن، اعلام آمادگی می‌کند. امروز که دوستان نادان سینما، دست در دست دشمنان نادان آن، عرصه‌راز و خفا هم سو به فعالیت‌های سالم و قانونی تهیه‌کنندگان واقعی و حرفه‌ای

^[1] پس از اعلام مسئولان و اعضای چهار تشکل صنفی تهیه‌کننده گیمی پیر ایچساد یک صنف واحد تحت عنوان «اتحادیه صنف تهیه‌کنندگان سینمای ایران» سیدغلامرضا موسوی از سوی اعضای جدید این اتحادیه به عنوان رئیس هیئت مدیره معرفی شد

^[2] پس از سال‌ها نشست‌آر‌بین چهار تشکل صنفی در حوزه تهیه‌کنندگی سینما که هر کدام خودشان را نماینده اصلی صنف تهیه‌کنندگان می‌خواندند، خبر دستیابی به یک توافق قابل قبول و منطقی برای ایجاد

^[3] پس از یکپارچگی است. در بخشی از اطلاعیه این اتحادیه آمده است: «در مسیر تحقق اهداف و توسعه پایدار سینمای ایران، با همکاری و هم‌فرازی توانایی‌های شخصی صنفی، صنوف تهیه‌کنندگی، به عنوان موثرترین نهادهای غیردولتی، غیرسیاسی و صرفاً صنفی، در آستانه